

„Съвременни технологии в културно-историческото наследство”

Рестаурация и социализация на културно-историческото наследство

"Assemblage of materials and search of connection between past and present in the context of cultural heritage"

Asst. Prof. Ochkova-Dimitrova E.
Department of Engineering Design
Technical University of Sofia

Abstract: *The report examines trends in form-formation in the context of cultural heritage. Analyzed by emphasizing the contrast material in search of a connection between past and present, possibilities of aesthetic concept of assemblage and deliberately emphasized eclecticism. The paper presents author's design interpretation of household device.*

Keywords: *FORM-FORMATION, ASSEMBLAGE, DESIGN*

„Асамбляж на материали и търсене на връзка между минало и настояще в контекста на културно-историческото наследство“

ас. Емилия Очкова-Димитрова
катедра: „Инженерен дизайн“
ТУ-София
ochkova@tu-sofia.bg

Резюме: *Докладът разглежда тенденциите във формоизграждането в контекста на материалите в търсене на връзка между минало и настояще, възможностите на естетическата концепция на асамбляжа и умишлено подчертаната еkleктика. Представя собствена интерпретация на дизайн на изделие за бита.*

Ключови думи: *ФОРМОИЗГРАЖДАНЕ, АСАМБЛЯЖ, ДИЗАЙН*

Заобикалящата ни среда е система от предмети които изграждат ансамбъл от взаимоотношения и връзки. В тях откриваме картини на семейната среда и социалните структури на дадена епоха. Движението във времето към съвременността предполага и движение на формата и структурата на предметите. Традицията е това което остава като повтарящ се лайф-мотив в трансформацията. Новото време налага нов прочит през новите технологии и материали на обективната предметна среда. **”Фундаменталната затвореност е отстранена, паралелно с чувствителната промяна на социалните и междуличностните структури.”**[1] Според Бодриар и неговия анализ в „ Системата на Предметите“ ние се сблъскваме с модерния сериен ансамбъл, който автора подлагайки на критика, упреква в липса на връзка с изразната способност на стария символен порядък. *Дали запазването и архивирането на миналия ред трябва да остане в рамките на музейните експозиции или има и друг път за съхранение, който би нарушил тази дистанция?*

Това което днес можем да открием сред виртуалния свят е една по-дълбока разкрепостеност на социалната комуникация, която намира израз в мобилността и мулти-функционалността на предмета даващ по-голяма свобода на организация. Новият смислов и символен дискурс налага разглеждането на културното ни наследство в контекста на асамблиране в новите виртуални и динамични връзки. Материалът започва да присъства не само в своето функционално, но и символно значение. *Дали запазването се състои в запазването на формата или в запазването на символа заключен в структурата, материала и технологията на предмета?*

Отговорите на тези въпроси би могло да бъдат потърсени чрез формообразуването в дизайна. Стъпвайки върху постмодерната теория и семиотиката, изучаващи различни системи на културни конвенции и създаващи условия на човешките действия, чрез създаването на форма да се означи смисъл и да се превърнат продуктите в знаци. В тази връзка семиотиката може да се приложи за дешифриране на модата, рекламата, мита, архитектурата и разбира се в логиката на разглеждания от нас дискурс.

Асамбляжът в изкуството дава възможност да се развият в пространството теми –композиции в които контраста на материали е естествено случващ се. Еклектиката обостря вниманието към отделния детайл за сметка на общата цялост, но това би могло да бъде умело използвано средство в дизайна за отговор на новите социални комуникации.

Ето защо и автора си позволява да направи семиотични връзки в интерпретацията на обекти от културно историческото ни наследство в контекста на асамбляжа. Правят се различни експериментални стъпки в търсене на посоки, които биха довели до нов прочит скъсяващ дистанцията на възприемане, чрез интегриране в настоящата ни среда. Сетивната нагласа на съвременния човек е така настроена, че търси и вижда множеството провокации на реалността видоизменени от новите технологии за моделиране, тиражиране и комуникация.

1. Графично асамблиране на обекти от тримерна към двумерна среда:
при фиг.1

Изчиства се цвета, за да се подчертае структурата и материала. По този начин се внушава безвремие и полученото изображение би могло да се интегрира лесно в нов и различен контекст. Тук асамбляжът включва автентични настилка, ключ и черга, както и смислов надпис подчертаващ идеята и кореспондиращ с чергата, имитативно копирайки я. Присъствието на черно-бялата фотография в интериора би могло да контрастира в средата, както с историята на реалните предмети, така и чрез формалното изявяване на структурата на материалите. Остава усещането за близост чрез разпознаваемостта на традиционните елементи.

2. Асамблиране на реални обекти: при фиг.2

Подчертава се разликата във функцията на предметите. Асамблирайки ги един към друг променяме значенията на обектите. Въвеждаме различна смислова символика. Това съчетаване на контрастиращи функции търси своето емоционално значение чрез звука и движението на чана със светлината на крушката. Динамиката и мобилността може да се подчертае и с LED осветление. Актуална технология в архаична форма. Отново се сблъскваме със смислов контраст, така характерен за

асамбляжа, който удачно спомага да се засили емоционалното въздействие. Илюстриран е вариант, но концепцията предполага и по-нататъшно разработване.

3. Асамблиране на функция към даден предмет: при фиг.3

Така се използва и запазва старата форма, променя се функцията от капан за мишки към осветително тяло, като се запазва смисловата връзка за улавяне. Тук семиотичната система търси паралел и прави възможно осмислянето на старото и новото, обединявайки ги чрез едно смислово значение. Възможно е използването на автентичната форма и адаптирането и към осветител, както и повтарянето на формата чрез друг материал. В този проект се застъпва възможността да се реставрира старият обект, като се интерпретира вече забравената му и трудно разпознаваема функция в напълно нов съвременен контекст, променяйки функцията, но запазвайки смисловото семантично значение на движението заложено в предназначението, а именно „улавянето“.

4. Асамблиране на различни материали носещи разнопосочна символика: при фиг.4

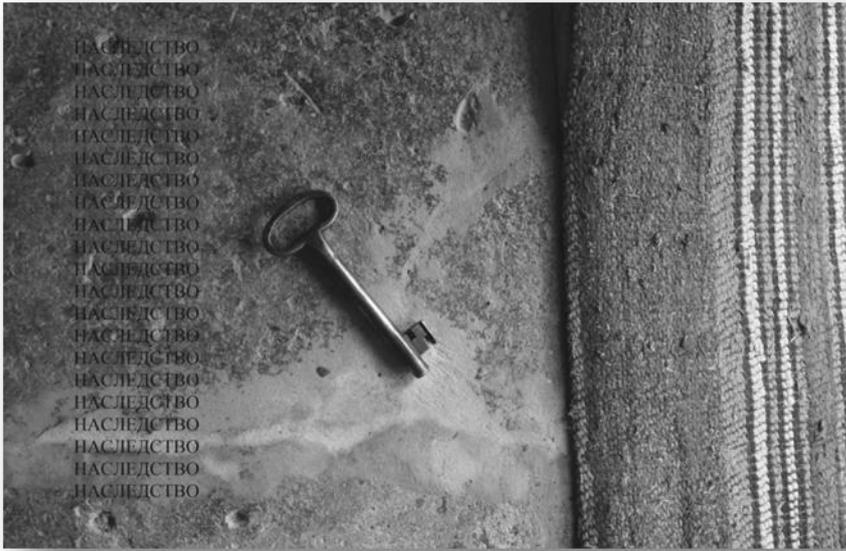
Идеята е да се създаде основа от съвременен материал в която да има възможност да се прибавят различни по характер естествени материали, които от своя страна да правят символна връзка с миналото. Основата се явява съвременната мобилна единица, която отговаря на необходимия жизнен ритъм и трансформируемост на модерния потребител. Това предполага, че основата ще бъде от съвременни материали, обработени с нови технологии, тя ще даде едната посока-връзка с настоящето. Докато от друга страна ще се появи в традиционния материал обработен ръчно или с древна технология. Едновременно с това възможността за подмяна на части от цялото, дава усещането за свобода. Именно тя разширява семиотичното пространство на материалите в този функционален асамбляж наречен табуретка.

Тази свобода е обвързана и с идеята за смяна или подмяна на първоначалната функция. Бихме могли да имаме табуретка-маса, табуретка-панер, табуретка-кашпа и т.н. Разбира се бихме могли да кажем и обратното, това е просто предмет чието формоизграждане е обвързано с асамбляжа. Семиотичните и смислови връзки, които можем да открием и пресъздадем ще бъдат плод на свободна, лична интерпретация.

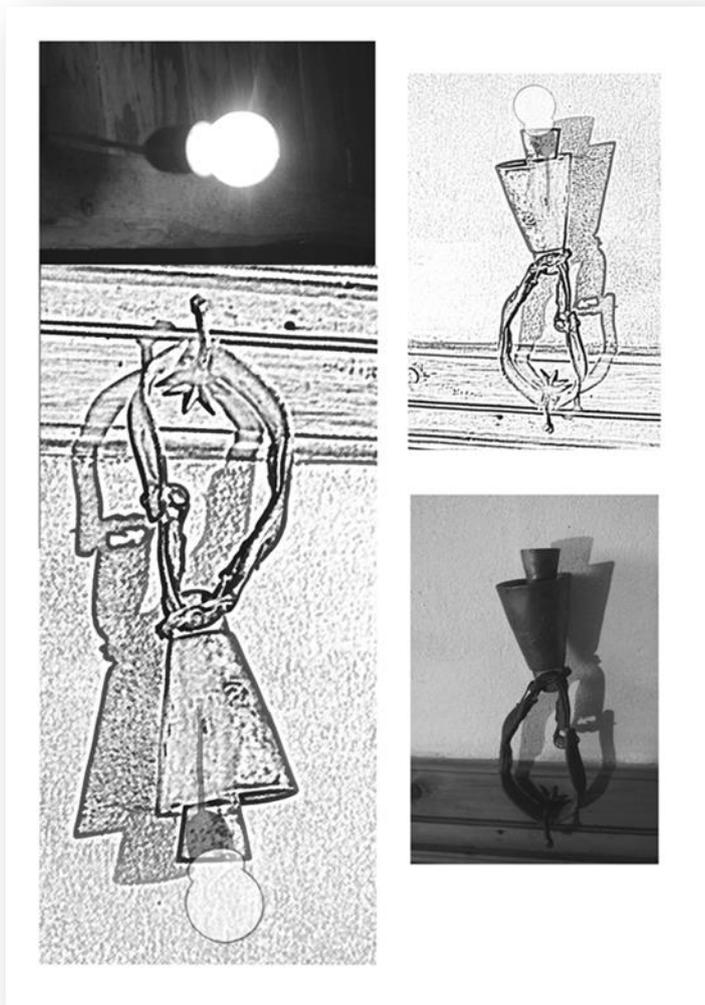
Разбира се тези практически експерименти далеч не изчерпват темата на дискурса. Но биха искали да повдигнат дискусия за начина по който културно историческото ни наследство ще може да се интегрира и трансформира в съвременната ни среда. Да бъде прочетено миналото във връзка и чрез тактилноста и структурата на материалите.

Литература

1. Бодриар Ж „Системата на предметите“ ИК „ЛИК“ 2003г
2. Апигнанеси Р., Гарат К. „Представяме ви постмодернизъм“ „Апострофи“ 2002г

фиг.1

фиг.2

